

Morten Buch foran udstillingens største maleri, det 270x360 cm store „Landskab“.

Et af de fotografiske motiver - „Line“ hedder det. (90x100 cm)

Fra sko til skulptur

Kunstmuseet har maleren Morten Buch på besøg

Tekst: Chr. Rimestad
Foto: Morten Marboe

HORSENS - „Sofa“. „Dobbelmadras“, „Sko“, „Vaser“, „Dåse“. Eller med andre ord hverdag. Helt almindelig hverdag.

Og så alligevel ikke. I hvert fald hvis Morten Buch bliver koblet på, sådan som det fra i dag sker på Horsens Kunstmuseum.

For så bliver hverdagen blæst op på kæmpelærre-

der og transformerer sig til - ja, hvad er det egentlig, der sker? Skoen bliver nærmest til en skulptur, vassen kommer til et lignende noget fra en science fiction-tegneserie, mens sofaen sender signaler til den abstrakte kunst, samtidig med at man godt kan se, hvordan Morten Buchs søn har bygget en hule af møblets grønne hynder.

Til forhandling

Og det er helt bevidst fra Morten Buchs side, at vi skal stå der og føle grunden skride lidt under os. For han vil åbne verden - vores verden - op.

- Verden er til forhandling. Men vi prøver hele tiden at lukke til ved at definere alting. Det vil jeg

gerne skubbe til. For hvad er en genstand?

37-årige Morten Buch har malet på fuld tid siden 1992.

Hans vej har ikke været den vanlige via Kunstakademiet. Selvfølgelig kan han kaldes, selv om han ikke synes, ordet passer, for „den proces, jeg har været igennem, er ikke så meget anderledes end det, andre fortæger sig“.

I stedet skabte han sammen med kollegaen Jakob Leth Jensen sit eget akademi. Fra 1995-1999 arbejdede de to tæt sammen. De planlagde billeder sammen, de diskuterede, de malede sammen, de lærte at styre farver og gik i det hele taget meget systematisk til værks.

Vi fik stillet en anden type spørgsmål end dem, der stilles på akademiet, som Morten Buch siger.

Men samarbejdet satte også nogle grænser, og i 1999 vendte han tilbage til at male alene. Specielt de første år i det nye århundrede betød det vilde eksperimenter, der førte frem til det stædet, som nu markeres på Horsens Kunstmuseum.

Genfødt maleri

Man er ikke i tvivl om, hvorfor museumsinspektør Claus Hagedorn-Olsen har inviteret Morten Buch

indenfor. Museets leder har altid haft et godt øje til maleriet og trådte frem som døts forsvare, da det i '90'erne blev erklæret dødt og færdigt.

Siden har en ny generation af kunstnere revitaliseret oliefarverne på lærrederne, og Morten Buch placerer sig som en fremtrædende repræsentant for disse nye malere. Han indtager mediet med stor selvfølgelighed og stoler tydeligvis på, at billedet kan det, billedet skal.

Selv taler han om, at „et godt billede skal fylde det hele“, om „en ekstatiske tilstand“, om „kræftfuld og fuldkommen tilstedeværelse“, og når man står foran de store lærreder - op til tre gange tre m - forstår man godt, hvad han mener.

Det hele handler om at lade sig udfordre. Om at flytte dagligdagen et andet sted hen.

For når man tager en højhælet sko af den slags, der står i enhver kvindes klædeskab, og transformerer den op til et par netter i størrelse, er den stadig en sko - og alligevel ikke.

Den anden de fotografiske malerier - de kan kendes på de hvide kanter på to af siderne - hvor afsatset har været et fotografi, og hvor øvelsen går på at undersøge rum og flader.

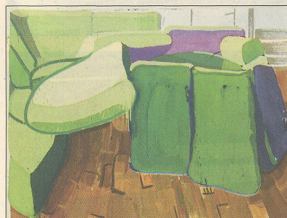
Efterbilleder

Lidt for sig selv står en serie tegninger i tempera, der med deres små formater kan klare sig med en enkelt væg.

Umiddelbart ligner i hvert fald nogle af dem skitser til de malerier, der omgiver dem, men det forholder sig for de fleste vedkommende stik modsat. Malerierne er kommet først, tegningerne bagefter.

„En slags efterbilleder“, kalder Morten Buch dem og ser dem som en anledning til at kigge på maleriernes motiver igen i en hurtigere form og sort på hvidt.

Horsens Kunstmuseum åbner Morten Buchs udstilling „The Last Resort“ i dag kl. 14. Den varer til 7. december. På søndag kl. 13 er der rundvisning, hvor man kan deltage gratis, når man har løst billet til museet.

„Sofa“ har Morten Buchs egen sofa som afset.